

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători - Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către inculpatul Susanu Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 29 mai 2015 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 iunie 2016, în cauza penală privindu-1 pe

Susanu Viorel Dumitru, născut la 29 aprilie 1977,
originar și domiciliat în s. Ursoaia, r-l Cahul.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.03.2015 - 29.05.2015;
2. instanța de apel: 29.02.2016 - 21.06.2016;
3. instanța de recurs: 23.08.2016 - 23.11.2016.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 29 mai 2015, Susanu Viorel Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate publică pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul din 04 februarie 2015, lui Susanu Viorel Dumitru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, inculpatul Susanu Viorel, pe parcursul anului 2014, urmărind scopul obținerii unui profit în rezultatul realizării substanțelor narcotice, în circumstanțele nestabilite de către organul de urmărire penală a dobândit droguri, marihuana, pe care le-a transportat la el acasă în satul Ursoaia, raionul Cahul, unde o parte a depozitat-o în staulul de vaci și alta în antreul casei sale.

La 15 ianuarie 2015, în perioada de timp de la 10:30 la 11:20, în cadrul percheziției domiciliului cet. Susanu Viorel din satul Ursoaia, raionul Cahul de către lucrătorii de poliție, în grajdul de vaci și antreul casei, a fost depistată și ridicată masa vegetală de culoare verde uscată, cu miros specific, care este marihuana, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice, cu masa totală de 3, 942 kg.

În continuare instanța de judecată a statuat că acțiunile lui Susanu Viorel incorect au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pe motiv că acuizarea nu a prezentat probe incontestabile care să confirme că inculpatul a avut intenția de a transmite substanțele narcotice, inclusiv și contra unei sume de bani.

Drept urmare instanța a constatat dovedită pe deplin vinovăția lui Susanu V. în faptul că pe parcursul anului 2014, ultimul, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală a dobândit droguri în formă de marihuana, pe care a transportat-o la el acasă în satul Ursoaia, raionul Cahul unde o parte a depozitat-o în staulul de vaci și alta în antreul casei sale fără scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari și acțiunile săvârșite de el urmează a fi încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Inculpatul Susanu Viorel, care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătoriei Cahul din 29 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

A considerat că instanța de fond incorect și ilegal a reîncadrat acțiunile în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și la baza acestei sentințe a admis probe administrate de organul de urmărire penale cu încălcări esențiale ale Codului de procedură penală, în acest sens invocând percheziția efectuată la 15 ianuarie 2015 la domiciliul tatălui său, Susanu Dumitru, în lipsa lui, dar în baza unei explicații al concubinei inculpatului, pe care instanța, la fel, a considerat-o nepertinentă.

A considerat că este evident faptul că instanța din oficiu și contrar prevederilor Codului de procedură penală a falsificat materialele cauzei penale prin schimbarea din proprie dorință a datei ordonanței procurorului privind efectuarea percheziției (f.d. 9, vol. I) unde este indicat că această ordonanță este din 15 ianuarie 2014, probă ilegală care a fost reclamată de apărător în ședința de judecată, or, în atare situație nu există un flagrant și era absolut necesară autorizația judecătorului de instrucție, în speță fiind încălcate prevederile art. 125 CPP, care prevede, că organul de urmărire penală este în drept să efectueze percheziția dacă din probele acumulate sau din materialele activității speciale de investigații rezultă o presupunere rezonabilă că într-o anumită încăpere ori într-un alt loc sau la o anumită persoană se pot afla instrumente ce au fost destinate pentru a fi folosite

sau au servit ca mijloace la săvârșirea infracțiunii, obiecte și valori dobândite de pe urma infracțiunii, precum și alte obiecte sau documente care ar putea avea importanță pentru cauza penală și care prin alte procedee probatorii nu pot fi obținute.

Percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție.

În cazurile ce nu suferă amânare sau în caz de delict flagrant, percheziția se poate efectua în baza unei ordonanțe motivate a procurorului, fără autorizația judecătorului de instrucție, urmând ca acestuia să i se prezinte imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la terminarea percheziției, materialele obținute în urma percheziției, indicându-se motivele efectuării ei. Judecătorul de instrucție verifică legalitatea acestei acțiuni procesuale.

Dat fiind faptul că instanța a respins unica probă din care a rezultat că la domiciliul lui Susanu D. se află substanțe narcotice și anume - explicația cet. Pozdîrcă L.

La fel, materialele cauzei penale indică asupra declanșării și efectuării tuturor acțiunilor de urmărire penală în privința lui Susanu Viorel în lipsa inițierii unei cauze penale și respectiv cauza penală cu nr. 2014790278 (f.d 3,4,5) a fost disjunctă în privința unor participanți nefiind specificat și numele Susanu Viorel, fiind încălcat art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că acțiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune.

Acțiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizația judecătorului de instrucție, precum și măsurile procesuale de constrângere sânt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel.

În privința lui Susanu Viorel este disjunctă o cauză penală cu nr. 2015790030 (f.d. 1), din aceeași cauză penală cu nr. 2014790278 disjunctă din alta cauză penală nr. 2014790271.

Tocmai la 24 februarie 2015 deci, după efectuarea tuturor acțiunilor de urmărire penală, nefiind legală și contrară legii și art. 279¹ alin. (2) CPP - disjungerea unei cauze privitoare la participanții la una sau la mai multe infracțiuni se admite în cazul în care împrejurările cauzei o cer și această disjungere nu se va răsfrânge negativ asupra efectuării depline și obiective a urmăririi penale și cercetării judecătorești procurorul disjungă din cauza penală nr. 2014790279 pe care s-au efectuat acțiunile de urmărire penală față de Susanu V. o altă cauză penală tot în privința lui Susanu Viorel atribuindu-i doar alt număr 2157900030.

Careva acțiuni procesuale pe cauza penală 2015790030 nu au fost efectuate, ci apare doar o nouă ordonanță de punere sub învinuire din 27.02.2015 necătând la

faptul că Susanu V. fusese deja pus sub învinuire la 23.01.2015 pe cauza penală nr. 2014790278, act care a stat la baza emiterii mandatului de arestare, act care de altfel contravine art. 283 alin. (1) CPP , dacă, în cursul urmăririi penale, apar temeieri pentru schimbarea sau completarea acuzații înaintate învinuitului, procurorul este obligat să înainteze învinuitului o nouă acuzare sau să o completeze pe cea anterioară în conformitate cu prevederile articolelor respective din prezentul cod.

Percheziția în cauză a fost efectuată la domiciliul lui Susanu Dumitru, iar potrivit declarațiilor martorilor A. Bălănescu și A. Rotari, Susanu Viorel nu se afla la domiciliu la data de 15.01.2015 dar în s. Roșu, r. Cahul, cu atât mai mult viza de domiciliu este în s. Cotihana, r. Cahul, și deci, Susanu Viorel nu are tangențe cu domiciliul tatălui Susanu Dumitru, și acuzarea nu a demonstrat că Susanu Viorel locuia în acel imobil și păstră în el personal acele substanțe narcotice, or, reiterează că unica probă care a demonstrat în cadrul urmăririi penale precum că substanțele narcotice depistate prin percheziție la domiciliul lui Susanu Dumitru ar fi fost păstrate de Susanu Viorel este cea explicație a lui Pozdîrcă L., nerecunoscută ca probă pertinentă. Deci alte dovezi, care să confirme că substanțele narcotice ridicate din domiciliul lui Susanu Dumitru, s. Ursoaia r. Cahul, ar fi fost păstrate de Susanu Viorel nu sunt administrate.

Cea mai legală și corectă sentință urma să fie una de achitare a inculpatului, fiind invocate prevederile art. 251 CPP cu referire la nulitatea actelor procesuale, efectuarea urmăririi penale în lipsa unei ordonanțe de pornire a urmăririi penale în privința lui Susanu Viorel rămase fără interpretare de către instanța de fond.

Lipsa unei autorizații a judecătorului de instrucție în scopul efectuării percheziției în situația existenței ordonanței procurorului din 15.01.2014 anterioară raportului din 15.01.2015 a ofițerului A. Bălănescu care a stat la baza emiterii ordonanței.

Lipsa unei ordonanțe a procurorului prin care ofițerii de urmărire penală, persoanele care au efectuat percheziția urmau să fie investite cu atribuții de exercitare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2015790030.

Așa dar, aceste circumstanțe în ansamblu fac pasibilă casarea integrală a sentinței Judecătoriei Cahul din 29 mai 2015 ca fiind ilegală și una pronunțată cu încălcări grave ale Codului de procedură penală.

3.2. Acuzatorul de stat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 29 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Susanu Viorel să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumulul parțial al sentințelor a cumula pedeapsa indicată, cu pedeapsa stabilită prin sentința

Judecătoria Cahul din 04 februarie 2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă pe un termen de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A considerat că sentința în cauză este ilegală, deoarece prin toate probele prezentate și examinate în ședința de judecată pe deplin a fost dovedită vinovăția inculpatului Susanu Viorel, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, însă instanța de judecată eronat a recalificat acțiunile inculpatului din art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal (conform rechizitoriului) în art. 217 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități publice pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătoria Cahul din 04 februarie 2015 s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării în fond a cauzei în instanța de judecată incontestabil a fost stabilit, că fapta incriminată lui Susanu Viorel și anume: „Circulația ilegală a substanțelor narcotice, care se caracterizează prin păstrarea, transportarea și distribuirea substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare”, a fost dovedită pe deplin prin probele dobândite în cadrul procesului penal, precum că Susanu Viorel pe parcursul anului 2014, urmărind scopul obținerii unui profit în rezultatul realizării substanțelor narcotice, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a dobândit droguri marihuana, pe care le-a transportat la el acasă în satul Ursoaia, raionul Cahul, unde o parte a depozitat-o în grajdul de vaci și alta în antreul casei sale, pentru a fi înstrăinată diferitor persoane consumatoare de droguri.

La 15 ianuarie 2015, în perioada de timp de la 10.30 la 11.20, în cadrul percheziției domiciliului în care locuiește Susanu Viorel, din satul Ursoaia raionul Cahul, de către lucrătorii de poliție, în grajdul de vaci și antreul casei, a fost depistată și ridicată masa vegetală - marihuana, în cantitate de 3, 942 kg, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Faptul că Susanu V., este realizator de droguri, a fost stabilit în urma interceptărilor convorbirilor telefonice, efectuate în cadrul unui proces penal, de pe telefonul ce aparține inculpatului. Obținând astfel de informație colaboratorii operativi al MAI, ieșind la fața locului, și anume, în domiciliul în care locuiește Susanu V., au depistat și au ridicat substanțe narcotice - marihuana în cantitate de 3,942 kg, dintre care 2 kg, au fost cântărite la cântar, care de asemenea se afla în domiciliul lui Suanu V. două pachete împachetate cu scotci și pregătite pentru realizare.

Din explicațiile depuse de către concubina inculpatului s-a stabilit că pachetele în care se aflau substanțe narcotice aparțin lui Susanu V. De asemenea, un aspect important este că inculpatul nu este persoana care consumă droguri, la evidența medicului narcolog nu se află.

Din aceste considerente a conchis că acțiunile inculpatului Susanu V., urmau a fi calificate în baza art. 217¹ alin. (4) Cod penal și în privința lui urma a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, deoarece dânsul nu și-a recunoscut vinovăția, nu și-a demonstrat căința sinceră, adică nu există nici o circumstanță atenuantă. Luând în considerare faptul că inculpatul Susanu V., fiind în termen de probă pentru comiterea unei infracțiuni analogice, nu și-a făcut concluzii respective și a mai comis o infracțiune asemănătoare, care potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal, se consideră ca o infracțiune deosebit de gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoarea pe un termen de 15 ani, de aceea a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Susanu V., în alte circumstanțe decât privarea de libertate este imposibilă.

În baza celor expuse a considerat că în cazul de față probele, care au fost prezentate instanței de judecată au dovedit prezența în acțiunile lui Susanu Viorel a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

La 18 iunie 2015 cauza penală privind învinuirea lui Susanu Viorel Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. 4) lit. d) Cod penal, a fost expediată în adresa Curții de Apel Cahul pentru examinarea apelului înaintat de acuzatorul de stat și inculpat (f.d. 229, vol. I).

Judecătorii Curții de Apel Cahul au înaintat declarație de abținere de la examinare în ordine de apel a cauzei penale privind învinuirea lui Susanu V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pe motivul că au participat anterior la judecarea în ordine de recurs a cauzei privind prelungirea termenului arestării preventive în privința lui Susanu V. (f.d. 294, vol. I).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 decembrie 2015 cauza a fost remisa în adresa Curții de Apel Comrat pentru judecare în ordine de apel (f.d. 30-31, vol. II).

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 iunie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Susanu Viorel.

Admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Țurcanu Alexandru, casată sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Susanu Viorel Dumitru a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activitate legală de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În corespundere cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta decizie și partea neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoria Cahul din 04 februarie 2016, lui Susanu Viorel i-a fost numită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate de instanța de fond și cercetate suplimentar de către instanța de apel, a constatat că instanța de fond corect a stabilit vinovăția inculpatului în păstrarea, transportarea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, însă incorect a apreciat prevederile legale referitor la circulația ilegală a substanțelor narcotice și drept urmare nefondat a stabilit lipsa „scopului de înstrăinare”, respectiv eronat a recalificat acțiunile inculpatului de la lit. d) alin. (4) art. 217¹ Cod penal, la lit. d) alin. (4) art. 217 Cod penal.

În acest context instanța de apel a menționat că vina inculpatului Susanu V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, adică păstrarea, transportarea și distribuirea substanțelor narcotice în proporții deosebite de mari în scop de înstrăinare conform rechizitoriului a fost dovedită pe deplin prin probele cauzei.

La demersul procurorului, în ședința instanței de apel au fost cercetate și elucidate probele cauzei, inclusiv și documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, după cum urmează:

- ordonanța procurorului din 24.02.2014 privind începerea urmăririi penale în privința învinutului V. Susanu conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal (f.d. 1, vol. I);

- ordonanța procurorului din 31.12.2014 privind disjungerea cauzei penale într-o procedură separată în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal (f.d. 4-5, vol. I);

- raportul ofițerului de investigații al Direcției nr. 2 a INI a IGP Bălănescu A. din 15.01.2015 privind necesitatea efectuării percheziției la domiciliul lui Susanu Viorel în baza ordonanței procurorului (f.d. 8, vol. I);

- ordonanța procurorului din 15.01.2015 privind efectuarea percheziției la domiciliul cetățeanului Susanu Viorel în scopul depistării și ridicării substanțelor narcotice, psihotrope și precursorii acestora, precum și alte obiecte interzise de lege, care au importanță la examinarea cauzei penale (f.d. 9, vol. I);

- încheierea judecătoriai Centru din 16.01.2015, prin care a fost recunoscută ca fiind legală percheziția efectuată la domiciliul cetățeanului Susanu Viorel (f.d. 11-12, vol. I);

- procesul-verbal de percheziție a domiciliului cetățeanului Susanu V. din 15.01.2015 (f.d. 13, vol. I);

- raportul de expertiză nr. 1334 din 26.01.2015 cu planșa fotografică (f.d. 20, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 29.01.2015 din care urmează că marihuana ridicată de la Susanu V. de la domiciliul din s. Ursoaia, r-1 Cahul cu cantitatea de 3,942 kg examinat la 26.01.2015 este corp delict pe prezenta cauză penală (f.d. 24, vol. I);

- ordonanță de transmitere a corpurilor delictive la păstrare din 29.01.2015 (f.d. 25, vol. I);

- chitanța nr. 529 privind primirea corpurilor delictive pe cauza penală nr. 2014790278 în învinuirea cet. Susanu Viorel primit de la OUP DUP Radu Grosu (f.d. 26, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a documentului din 24.02.2015 întocmit de către OUP Grosu R. prin care s-a constatat că examinării este supusă explicația din numele cetățencei Pozdârca Lucia, din 15 ianuarie 2015, care a fost întocmit de către ofițerul de investigații al Direcției nr. 2 a INI a IGP, maior de poliție Andrei Balanescu (f.d. 28, vol. I);

- ordonanța din 24.02.2015 privind recunoașterea în calitate de mijloc de probă a explicației depuse din numele cetățencei Pozdârca Lucia de la care a fost primită o explicație, în care ultima a menționat circumstanțele legate de circulația substanțelor narcotice (f.d. 29, vol. I);

- ordonanța procurorului Morari V. din 23.12.2014 privind efectuarea urmăririi penale în prezenta cauză (f.d. 79, vol. I);

- declarațiile date în cadrul examinării cauzei în prima instanță de către martorul Bălănescu A., care a confirmat că în gospodăria lui Susanu D. tatăl inculpatului au fost depistate substanțe narcotice, care conform spuselor soției lui Susanu V. și tatălui inculpatului, aparține inculpatului Susanu V. (f.d. 210-214, vol. I);

- declarațiile date în cadrul examinării cauzei în prima instanță de către martorul Rotari A. care a confirmat că în gospodăria lui Susanu D. tatăl inculpatului, au fost depistate substanțe narcotice, care conform spuselor soției lui Susanu V. și tatălui inculpatului, aparține inculpatului Susanu V. (f.d. 215 -219, vol. I).

Necâtând la faptul că inculpatul Susanu V. în instanța de apel a refuzat să dea declarații privind circumstanțele infracțiunii imputate, vina acestuia și-a găsit deplină confirmare inclusiv prin probele expuse supra, care confirmă pe deplin vinovăția lui.

Reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a reținut că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești a fost stabilită cu certitudine vinovăția inculpatului Susanu V. în comiterea infracțiunii imputate prin probele care au fost cercetate în instanța de apel și sunt enumerate mai sus, totodată nefiind stabilită învinuirea privind indicele calificativ - distribuirea substanțelor narcotice.

Astfel, din procesul-verbal de percheziție a domiciliului cet. Susanu V. din 15 ianuarie 2015 urmează că în grajdul de vaci, acoperit cu mai multe straturi de paie, a fost depistat un pachet de polietilenă de culoare neagră, în care se afla un vas de plastic de culoare albastră cu volumul de 80 litri întretăiat în care se afla un pachet de polietilenă de culoare albă în care se aflau plante vegetale, uscate de culoare verde, cu miros specific asemănător cu marihuana (f.d. 13, vol. I), fapt care confirmă prezența indicelui calificativ prevăzut de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal - păstrarea de substanțe narcotice.

Instanța de apel a apreciat drept eronate concluziile primei instanțe expuse în sensul că din declarațiile martorilor Bălănescu A. și Rotar A., a materialelor cauzei nu se dovedește intenția lui Susanu V. de a înstrăina aceste droguri, nefiind prezente interceptările telefonice, în baza cărora a fost formulată învinuirea, și infracțiunea se consideră consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană, fapt care nu a fost confirmat în ședința de judecată or, dispoziția alin. (1) art. 217¹ Cod penal, prevede răspunderea pentru producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu substanțele narcotice, psihotrope sau cu analogele lor, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor și în prezența agravantei în proporții deosebit de mari acțiunile se încadrează în baza lit. d) alin. (4) art. 217¹ Cod penal.

Conform rechizitoriului inculpatului Susanu V. i s-a imputat păstrarea, transportarea și distribuirea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari în scop de înstrăinare și nu înstrăinarea substanțelor narcotice.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță a depășit limitele învinuirii aduse, apreciind acțiunile inculpatului prin prisma calificativului „înstrăinare”, fapt inadmisibil.

Instanța de apel a considerat că, în acest caz prima instanță a confundat indicele calificativ „distribuire” cu indicele calificativ „înstrăinare”.

Or, după cum deja s-a menționat supra prin distribuire de substanțe narcotice, psihotrope sau analoge ale lor se consideră activitatea orientată spre împărțirea, repartizarea acestora în mai multe locuri sau mai multor persoane, care urmează, la rândul lor, să le înstrăineze efectiv. Momentul de consumare a

infracțiunii urmează a fi considerat momentul trecerii substanțelor în stăpânirea persoanei care urmează să le înstrăineze.

Prin înstrăinare ilegală se presupune transmiterea substanțelor narcotice cu titlu gratuit sau oneros în posesia unor altor persoane prin diferite metode.

Înstrăinarea ilegală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestei substanțe de către o altă persoană.

Urmare analizei efectuate, instanța de apel a conchis că s-a stabilit învinuirea privind păstrarea și transportarea substanțelor narcotice, însă nu înstrăinarea, iar din învinuirea adusă urmând a fi exclus indicile calificativ „distribuirea”, deoarece nu s-a demonstrat prin probe concludente și pertinente momentul de consumare a infracțiunii, adică momentul trecerii substanțelor în stăpânirea persoanei care urmează să le înstrăineze.

La fel, instanța de apel a considerat prezent în acțiunile lui Susanu V. și a semnelui calificativ prevăzut de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal - în proporții deosebit de mari, menționând că conform ordonanței de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 29 ianuarie 2015 urmează că, marihuana ridicată de la Susanu V. de la domiciliul din satul Ursoaia, r-1 Cahul cantitatea de 3,942 kg potrivit tabelului indicat în Hotărârea Guvernului 79 din 23 ianuarie 2006 „Privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora” se atribuie la cantitățile deosebit de mari de substanțe narcotice, care au fost depistate în circulație ilegală.

5. Inculpatul Susanu Viorel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Susanu Viorel pe motivul neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, în acțiunile ultimului.

În motivarea recursului declarat avocatul inculpatului, B. Druță, a indicat următoarele:

- probele administrate de organul de urmărire penală nu confirmă nici unul din indicii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ prim alin. (4) lit. d) Cod penal și nici infracțiunea la care a fost condamnat de instanța de fond prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal;

- ce se referă la păstrarea substanțelor narcotice nu a fost demonstrat faptul că substanțele narcotice au fost în posesia lui Susanu Viorel;

- ambele instanțe se bazează pe un act procesual și anume ordonanța de percheziție din 15.01.2014 efectuată la domiciliul lui Susanu Dumitru în s. Roșu r-1 Cahul, și nu este clar de ce ambele instanțe fac trimitere la o ordonanță din

15.01.2015 (f.d. 9) care nu există la dosar. Însuși faptul că la momentul efectuării percheziției în s. Ursoaia, r-1 Cahul, Susanu Viorel nu se afla și nici nu locuiește în acel loc, faptul că el locuiește în s. Cotihana r. Cahul o demonstrează actul de identitate a lui Susanu Viorel;

- referitor la mențiunea ambelor instanțe precum că percheziția a fost autorizată de judecătorul de instrucție, consideră că ambele instanțe au interpretat eronat norma prevăzută la art. 125 alin. (5) Cod de procedură penală. În cazul constatării faptului că percheziția a fost efectuată legal, judecătorul de instrucție confirmă rezultatul acesteia printr-o încheiere motivată. În caz contrar, prin încheiere motivată, recunoaște percheziția ca fiind ilegală. De aici rezultă că judecătorul de instrucție nu dă apreciere legalității actelor procesuale emise de procuror respectiv ordonanța de percheziție din 15.01.2014, dar confirmă rezultatul percheziției care se efectuează în conformitate cu prevederile codului de procedură penală cu referire la procedura de efectuare a percheziției reglementată de art. 125-132 Cod de procedură penală. Astfel, potrivit acestei ordonanțe era absolut necesară autorizația judecătorului de a efectua percheziția, acesta nefiind un caz flagrant.

În rest a invocat argumente similare ca și în cererea de apel declarată de inculpatul Susanu Viorel (f.d. 225-226, vol. I).

6. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor contestate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Susanu Viorel.

Or, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărârii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii de către Susanu V. a infracțiunii fie păstrarea, transportarea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Din textul recursului rezultă, că inculpatul critică hotărârea instanței de apel, invocând aceleași argumente identice ce au fost invocate în cererea de apel și examinate minuțios de către instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs reiterează, că argumentele invocate de către inculpat au fost invocate și în instanța de apel cărora le-a fost dat o apreciere justă, fiind argumentate atât în fapt, cât și în drept și descrise minuțios la **pct. 4.1** al prezentei decizii.

Totodată, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate.

În opinia Colegiului, instanța de apel, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca fiind combătute prin materialele cauzei și anume prin cumulul de probe, menționat la **pct. 4.1** al prezentei decizii, în esență, instanța de recurs consideră, că pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, ce dovedesc vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate.

Deci, Colegiul penal statuează, că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea probelor.

Astfel, Colegiul penal reține, că nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespund situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Susanu Viorel, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Susanu Viorel, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Susanu Viorel Dumitru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **21 decembrie 2016.**

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana